

KMETOVALEC.

Glasiło c. kr. kmetijske družbe vojvodstva kranjskega.

Ureduje Gustav Pirc, tajnik družbe.

Izhaja 1. in 15. vsaki mesec. — Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo list brezplačno, a neudje plačajo s poštnino vred 2 gld. na leto. Naročila naj se pošiljajo c. kr. kmetijski družbi, ali pa dotičnim podružnicam.

Štev. 7.

V Ljubljani, 1. junija 1884.

Leto I.

Faulerjeva sesalka za gnojnico.

Med dobrimi sesalkami za gnojnico, ktere so pa ob enem tudi po ceni, je gotovo najboljša Faulerjeva. Ta sesalka ne potrebuje skoraj nič poprave, delo ž njo je lahko in ročno in v primeri z učinkom dela je cena sesalke tako nizka, da se sme toplo priporočati to koristno orodje vsakemu kmetovalcu. Faulerjeva sesalka (glej zraven stojajočo podobo) je tako sestavljena, da je mogoče ž njo sesati najgostejšo gnojnico, brez da bi se bilo zamašenja bati.

S to sesalko dá se tudi do 10 metrov daleč brizgati.

Posebno znamenite prednosti te sesalke so, da je izdelana iz kovine ter znotraj in zunaj s katranom preoblečena, da so zaklopnice kroglice, ktere naredijo, da se sesalka nikdar ne zamaši.

Cevi niso skupaj pritrjene z vijaki, ampak so druga v drugo vtaknjene ter pritrjene z obroči iz kaučuka. Cevi se dadó lahko skupaj sestaviti kakor tudi narazen vzeti, tako, da je mogoče sesalko vsaki čas zdajšati ali pa skrajšati. Ker sesalke ni treba h tlam pritrditi, zamore se hitro na drugi kraj prenesti.

S to sesalko dá se nasrkati do 10.000 litrov tekočine v eni uri. Teža cele sesalke za 3 $\frac{1}{2}$ metrov globočine je 35 kilogramov in stane pri „Land- u. forst-wirtschaftliches Verkehrsbureau Wien, III.“ 20 gold.

Ker ta sesalka do 10 metrov globočine še dobro srka, oddaja imenovana firma cevi za podaljšanje, meter po 2 gld. 80 kr. Priprava za brizganje stane s cevjo iz kavčuka vred 3 gold.

Gospodarstvo v gozdih nekđaj in zdaj.

Pred 15 leti bilo je še veliko gozdov na Kranjskem, posebno na Gorenjskem in Notranjskem, v rokah grajščin, in kmetje so imeli pravico, drva in les iz enakih gozdov dobivati, pa le toliko, kolikor jim je odkazal grajščinski logar.

Ker se pogostoma ni zadostno lesa odkazalo, bili so kmetje primorani, si les za svoje potrebe siloma prilastovati.

V tem slučaju gotovo niso gledali na umno gospodarstvo v gozdih, ampak le na to, da so si naglo in lepega lesa prisvojili. Ako so jih pa grajščinski logarji zasačili, bili so občutljivo, v denarjih in z zaporom kaznovani.

Imenovani logarji so deloma z opravičenimi zelo surovo postopali. Ker niso umeli jezika, katerega opravičeni govoré, nastali so med njimi večkrat prepiri in poboji. In še zdaj imajo grajščine na Kranjskem logarje, kateri so slovenskega jezika le toliko zmožni, da kmeta nič ali pa ravno nasprotno razumejo in kolnejo deželo našo.

Grajščine so gledale na to, da so jim gozdi veliko denarjev dajali, zategadel so „kar od kraja“ les sekale in prodajale, to se vé, da v škodo opravičenim, ker so jim kasneje gole prostore za gozd odstopile.

Za nasadbo goljav se grajščine v tistem času niso dosti zmenile, še zadovoljne so bile, da so jim paše nekaj krajcarjev na leto vrgle.

Po večletnem napenjanji so bili vendar gozdi kmetom oddeljeni in slednji postali so lastniki gozdov.

Z vsó silo vrgli so se kmetje na gozde in jih jeli neusmiljeno pustošiti. Če je hotel kak okrajni glavvar z gozdno postavo v roci vmes poseči, so djali: „grajščine ravno tako delajo“ in mož postave je odšel.

Ko so umni rodoljubi to početje videli, pričeli so učiti ljudstvo. Pisali so o koristi gozdov v slovenske časopise, posebno v „Novice“. In kmalu so gozdni posestniki sprevideli, kako neumno je gozd za več rodov vničiti. Jeli so v gozdih pravilno sekati, gole prostore nasajati, pašo skrčevati itd.

Da je temu res tako, priča so tudi „Novice“, ktere so lansko leto pisale, da so kmetje samo v dveh političnih okrajih na Notranjskem 200.000 smrekovih sadik nakupili in ž njimi gola gozdna tla posadili.

Zdaj se ni več bati, da se bo Kras razširjal, kajti kmetje so spoznali korist gozdov in bodo sami za njih obstanek skrbeli.

Nasprotno se pa nekatere grajščine na Kranjskem niso nič poboljšale in vsako leto v svojih gozdih več lesa posekajo, kakor ga priraste na leto.

Opozorujemo toraj merodajne kroge na te „velike smrekove kukce“ in želimo, da bi se tudi v tem slučaju gozdna postava pričela strogo izpeljavati!

Sadimo sadno drevje pravilno na stalno mesto!

Spisal M. Rant.

Tudi sadno drevje v posameznih plemenih in sortah ima svoja posebna svojstva in gotove meje na krajne razmere, med katerimi se dobro sponaša; teh mej bi se praviloma ne smelo nikdar in nikjer prestopati. Le na ta način se nam bode sadjereja tudi hvaležno in dobro splečevala.

Čas, ob katerem se sadno drevje na stalno mesto presaja in sadi, vravnati mora se tudi po legi, ozračji in lastnostih zemlje, v katero se saditi namerava. Jesenski nasad izvršuje naj se le na suhih legah, v suhotnem zemljišči, in to zgodaj v jeseni, to je: prav kmalu potem, ko je listje raz dreves popolno odpadlo in se je istoletni les s svojim mladičjem vred pravilno vtrdil in popolno dozorel. Vrēzi in šipe okolo takega v jeseni na stalno mesto posajenega sadnega drevja naj se ob brezsnēžnih zimah in pa v krajih, v katerih sicer sneg navadno ne pada in ne obleži, a zemlja pa globoko premrzne, z listjem ali pa s slamnatim in praprotnim gnojem pokrijejo, da se tako korenike na novo posajenemu sadnemu drevju pred hudim zmrzlinom in premrtjem obvarujejo. Ta varnostna odeja se pa nikakor ne sme tikoma do drevesnega deblica prirediti, in to zavoljo miši ne, katere se v tako odejo rade naselijo in bi ob zimskem času utegnile drevesni lubad ob korenničnem vratu oglodati in poškodovati, kar bi drevesce, čeravno ne v pogin pripravilo, pa vsaj v normalni rasti zadrževalo in mu prezgodnje hiranje prouzročilo.

Pomladanski nasad ima, sosebno v bolj volhkkih legah in zemljah pred jesenskim veliko in važno prednost. Če sadimo sadno drevje pomladi, ko se je zemlja uže nekoliko ogrela, na stalno mesto, se novo vkorenitje taistega veliko hitreje, obilneje, popolneje in gotoveje vrši, nego se to pri jesenskem nasadu razvija. Ako nameravamo sadno drevje še le spomladi presejati in na stalno mesto saditi, izgrebimo, ako le mogoče, uže v prejšnji jeseni zadostno število jam v pravi oddaljenosti druga od druge. V dobri zemlji mora vsaka taka jama biti 1 meter široka, 1 meter dolga in najmanj pol metra globoka. V slabejših zemljah mora pa ta obsežek jam na vse strani, sosebno na dolgost in širokost kakor tudi na globokost še nekoliko obsežnejši biti, da ima mlado drevesce v prvih letih zadosta ugodnega prostora za razvoj novih korenik. Na takih legah in zemljah potrebno je tudi pozneje drevesu pred razširjajočimi se koreninami od časa do časa zemljo z raz- in prekopavanjem rahljati, da se njena dobrota po vlagi, zmrzlinu, zraku in toploti izboljšuje in s tem rodovitnejša postane. Taka prekopavanja izvajajo se praviloma in z najboljšim vspehom ob jesenskem času — toraj vselej še pred zimo, ko je zemlja še tala.

Za jesenski nasad naj se pa potrebne jame najbolj uže spomladi izgrebajo. Na vsak način morajo se pa take jame tako dobro za spomladanski, kakor tudi za jesenski stalni nasad vsaj najmanj 14 dni pred nasadom samim pravilno prirediti.

Pri izkopavanji jam za drevesni nasad moramo izkopano zemljo sortirati, to je v tri vrste razdeliti; na prvi posebni kup zmetati nam je ruševino z navzdol obrnjenim licem; na drugi posebni kup zmeče se podrušna plast rodovitne zemlje, a na tretji posebni kup zlopiti se dalje iz jame izkopana nerodovita ali mrtva zemlja. Tega umnega sadjerejskega pravila bi se ob prirejanji jam za stalni nasad sadnega drevja pač nikjer več prezirati ne smelo.

Ako pa hočemo kako sadno drevo tja zopet posaditi, kjer ravno nam je staro popreje rastlo in pod zeló prišlo, moramo vso zemljo, kar smo je na tem mestu iz prirejene jame nakopali in izgrebli, totalno in popolno odstraniti; to pa zato, ker je ta (zemlja) za novo drevesno rast čisto izmložena, toraj popolno nesposobna. Ta odpravljena zemlja mora se potem z drugo čvrsto, krepko, spočito in rodovitno zemljo nadomestiti, v katero moremo zopet na isto (staro) mesto novo mlado sadno drevó z gotovim in dobrim vspehom posaditi.

Le v ono zemljo ali prst, v kateri je preje kako sadno drevo rastlo in iz katere bilo je ravno odpravljeno, ne sadimo prec nobenega sadnega drevesa, tudi druge vrste, plemena in sorte toliko časa ne, dokler se zemlja po daljšem odpočitku, večkratnem prekopavanji in novem kemičnem razkroji zopet za novo drevesno rast zadosta in primerno zboljšala ni.

Previdnemu sadjereju se to prav nič čudno zdelo ne bode, če le malo premisli in površno preračuni, koliko živeža in hrane je sadno drevo od časa, ko je bilo na stalno mesto posajeno pa do svoje normalne starosti, če ta ni bila po kakih nezgodah zaprečena, potrebovalo za krepki razvoj korenničnega venca, čvrsteja debela, obsežnega vrha, brezbrojnega vsakoletnega listja, neštevilnega cvetja ter od časnega do časnega bogatega sadnega pridelka! In vso to ogromno zgradbo imela je zemlja malega prostorčeka, na katerem je sadno drevo leta in leta rastlo, izgotoviti. Prav nobeno čudo ni, da je taka onemogla zemlja za gotovi čas brez umetne pripomoči novemu sadnemu nasadu popolno nesposobna in toliko kot mrtva. Kjer se vedno le odjemlje in nič zopet ne dodaja, tam slednjíc tudi najogromnejši zaklad totalno zgine.

Naj navedem tu v boljše pojasnilo ravno povedanega iz lastne skušnje en svarilni izgled.

Pred 27 leti, ko mi je milo solnce prave sreče še na očetovem domu prijazno sijalo, pocepila bila sva z mojim bratom Francetom ob pomladnem času po stari navadi „v sklad“ do 100 sadnih divjakov, kateri bili so se nama prav dobro obnesli. Bil je takrat pri sv. Lenartu kot lokalist visokočast. gosp. Primož Remic, kateri je nas 9—12letne dečke ne le v veronauku, branji, pisanji in računstvu, nego tudi v požlahnjevanji sadnega drevja z vso marljivostjo in prav dobrim vspehom prostovoljno od novembra meseca, enega pa do konec meseca aprila drugega leta poučeval in berizil. Ta blago-mili in za pravi napredek v prepolni meri prostovoljno požrtvovalni gospod bil je pozneje kot mestni župnik v Škofjo Loko premeščen, kjer je tudi to solzno dolino za vselej zapustil. Bog mu daj večni mir in pokoj! Sad njegovega prizadevanja in požrtvovalnosti pa še sedaj v šentlenarski fari obilo koristnega dobička donaša in ga bode še v pozne čase od rodu do rodú rodil in donašal. — Tudi jaz sem eden tistih, kateremu je imenovani milo-blagi pokojni gospod bil uže v mehko otroško srce veselje in vnelo do prekoristne sadjereje vcepil in zasadil. Ravno tako so mi tudi drugi njegovi preizvrstni pouki še sedaj najzvestejši spremljevalec skoz viharno življenje. Da ne bodem preobširen, naj se zopet k stvari povrnem.

Prec drugo pomlad potem odstranilo bilo se je nekoliko korakov nad hišo staro jabolčno drevo, „smešek“ imenovano. Deblo merilo je ob korenničnem vratu v premeru preko starega pol sežnja. Vse drugo bilo je uže popolno sprstenjeno, le obrobek podlubadnega mehkega lesa bil je še nekoliko svež.

Razjasnilne opombe vladine k načrtu postavbe o dedinskih naredbah pri kmetijskih domačijah srednje velikosti.

Ta znamenja kažejo se jasno iz števil tukaj sledečih, sestavljenih po uradnih statističnih virih:

Tabela I.

Stroški za eksekucije in zamudne obresti.

Leto	Presežek pristojbin za eksek. nad stroške eksekucije pri iztirjavanju davkov	Zamudne obresti od dolžnih davkov
1872	46.138	271.652
1873	85.547	355.708
1874	90.019	389.708
1875	108.784	410.439
1871	102.572	427.390
1870	121.308	497.703
1879	256.817	458.994
1878	177.053	347.080
1887	230.505	424.628
1886	202.148	385.293
Skupaj	1.420.891	3.968.595
Poprek	142.089	396.859

Predstoječa tabela kaže zelo izdatno povečevanje onih čistih dohodkov, kateri dotekajo državi iz pristojbin za eksekucije, in to od 46.138 gold. v letu 1872., na 202.148 gold. v letu 1881., in akoravno ta številka ne spada samo na poljedelstvo, bodo pa druge pozneje navedene številke pokazale, da se brez dvombe tudi pri tem (kmetijskem) poklicu opazuje vedno naraščanje bremen.

Zamudne obresti zaostalih dolžnih davkov pa zato tako glasno govore, ker neplačevanje pri našem ljudstvu izvira od tod, ker ne more plačati, ne pa da bi ne hotelo.

Ako se pri tem izkazu ogledajo nadrobnosti, pokaže se, da so zastanki na davkih največji v onih deželah, kjer so zemljišča najbolj razkosana, najmanjši pa v onih, kjer so še velike skupne domačije, tako znašajo zastanki na Primorskem = 60°6%, na Gornjeavstrijskem pa = 1°8%.

Sledeča tabela kaže spremembe v stanu dolgov na kmetijskih posestvih v desetletji od l. 1872. do 1881.

Tabela II.

Premikanje v stanu dolgov skupno.

Leto	Nova bremena	Razbremenjenje	Zgube pri eksek. prodajah	Konečno več
1872	154,867.425	117,174.515	4,478.004	37,692.910
1873	200,153.006	121,825.755	5,203.593	78,327.251
1874	213,643.198	129,331.614	4,679.753	84,311.584
1875	206,687.855	135,856.596	6,342.551	70,831.259
1876	193,406.741	122,808.203	7,779.302	70,598.538
1877	177,585.215	146,276.146	11,699.998	31,309.069
1878	172,400.406	141,525.876	20,366.173	30,874.530
1879	169,882.533	138,716.291	17,624.517	31,166.242
1880	185,118.238	154,526.456	24,802.114	30,591.782
1881	173,651.399	150,894.605	16,660.947	22,756.794
Skup	1.847,396.016	1.358.936.057	119,726.952	488,459.959
Poprek	184,739.601	135.893.606	11,972.695	48,845.996

Tu se kaže narastenje obremenjenja v prvem desetletji za 488,459.959, in ako se ne ozira na številke v četrtem oddelku, v kolikor ni bilo zbrisanega zaradi nepovračila, tedaj bi se povikšanje stanu bremen pokazalo za 607,186.911, pri tem se je posojenega kapitala zgubilo za 119,726.952 gold.

Tabela III.

Premembe v posestvu po eksekuciji.

Leto	Število zemljišč	Kupnina	Nepokritega zbrisanega	Odstotki zbrisanega od kupnine
1872	4969	8,249.333	4,478.004	54 ³ / ₄
1873	4549	8,754.003	5,203.593	59 ⁴ / ₄
1874	4413	9,160.396	4,679.753	51 ¹ / ₄
1875	4585	9,451.391	6,342.551	67 ¹ / ₄
1876	4577	12,470.272	7,779.302	62 ³ / ₄
1877	6948	15,686.159	11,699.998	74 ⁶ / ₄
1878	9123	18,698.548	20,366.173	108 ⁹ / ₄
1879	11238	22,415.608	17,624.517	78 ⁶ / ₄
1880	12540	25,781.231	24,892.114	96 ⁶ / ₄
1881	12455	22,250.041	16,660.947	74 ⁹ / ₄
Skupaj	75397	152,916.992	119,726.952	—
Poprek	7540	15,291.698	11,972.695	78 ³ / ₄

Ta tabela kaže, da je bilo poprek vsako leto po 7540 zemljišč po eksekuciji prodanih in nadalje te številke kažejo, da svota, ki znaša 78³/₄% kupnin ni prišla k plačilu. (Dalje prih.)

Kmetijske novice in izkušnje.

* *Deželna komisija za splošno deželno razstavo v Budapeštu l. 1885.* javlja, da bode razstava semena, krmilnih tvarin in gnojil mednarodna. Natančneje se poizve v tej zadevi v pisarni c. kr. kmetijske družbe.

* *Mestni magistrat dunajski* poroča s posebno okrožnico, da so vsled intervencije c. k. ministerstva za kupčijo in generalnega nadzorstva avstrijskih železnic, vodstva železnic znižale vozarino za govejo živino, koja je namenjena na dunajski živinski trg v Št. Marks.

Tudi poleti gnojiti sadnemu drevju je dobro;

z gnojnico ne dobi drevo samo le vlažnost, ampak za preči se z gnojenjem odpadanje sadja, sadje postaja lepše in drevje bogatejše rodi.

Čiščenje plesnivih sodov.

Taki sodi izplaknejo se dobro z vodo, kateri je dodano nekoliko sode. Potem se sod napolni z vodo, kateri je dodano nekoliko solne kisline. Tako napolnen sod se pusti stati kaka dva dni ter se ga konečno dobro izpere s čisto vodo.

Najboljši lek, kedar živino napenja.

Jajce se predre na dveh stranéh ter se izpiha iz njega beljak in rumenjaki. Ena luknja se potem zamaši, bodi-si z voskom ali kaj družem, skozi drugo vlije se terpentinov olje in potem tudi zamaši. Kedar se zapazi, da živino napenja, rine se živini dva taka jajca tako daleč v grlo, da jih mora požreti. Ta lek je brez slabih nasledkov, a izvrstno pomaga.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje 16. Kako naj se ravna s travniki, koji so polni mahu in ki so bili pod vodo v jeseni, pozimi in zdaj, ko je bilo precej zeleno. (A. T., župnik v Kopanji.)

Odgovor. Mokrota pospešuje raščo mahu, posebno v toplem času, zato je prva skrb, travnik osušiti; da bi o tem kaj svetovali, treba bi nam bilo travnik na mestu ogledati. Mah se odpravi, ako se travnik križem prevleče s travniško brano ali pa se ga poruje s železnimi grablji. To delo se ima izvršiti v zgodnji spomladi, prej ko travnik obzeleni, na kar se potem gnoji z apnom ali pepelom.

Vprašanje 17. Kako se ozdravi prešič, katerega boljše noge in težko hodi? (A. T., župnik v Kopanju.)

Odgovor. O tej zadevi kaj svetovati ni mogoče, treba je, da živinozdravnik prešiča na mestu pregleda.

Vprašanje 18. Kaj je storiti, ako pridržuje krava mleko? (J. Fajdiga v Kamniku.)

Odgovor. Krava mleko pridržuje na korist teletu, dalje, ako jo vime bolj ali pa tudi vsled katere no-tranje bolezn. Na sesekove mišice nima krava nobenega vpliva, ker so te mišice nehotne. Z nakopičenjem krvi v privodnicah postane sesek tak, da ni mogoče z roko pomolziti mleko iz vimena. To nakopičenje krvi zgodi se vsled stiskanja trebušnih mišic in prepone. Vsled tega tudi za kratek čas ponehuje dihanje. Pridrževanje mleka ne traja dolgo, ako je pa to slučajno, treba je živinozdravnika vprašati.

Vprašanje 19. Kaj je vzrok, da se poleti mleko sēsiri še svežo in kaki pripomoček je proti tem? (J. Fajdiga v Kamniku.)

Odgovor. Ta pomanjkljivost na mleku pokaže se kmalu po molži ali pa uže med molžo, včasih (na pr. pri vnetici vimena) sēsiri se mleko celó uže v vimenu. Vzroki te pomanjkljivosti so nesnažne mlečne posode, velika vročina, hitra sprememba vremena. Tudi dolgo časa trajajoči vpliv solnčne vročine na kravo ali vime provzročí to pomanjkljivost kakor tudi gotove bolezn. in pa slaba kislja krma.

Pred vsem treba je dobro osnažiti vse mlečne posode. Ako se najde, da ni nesnaga vzrok, spremeni naj se krmenje ter se dá kravi v štirih porcijah 60 gramov pepelike na dan vselej raztopljeno v pol litra vode. Ako se pa mleko uže v vimenu sēsiri, treba ga je na dan 4- do 5krat izmolziti in vime z mrzlo vodo izpirati.

Družbeni novičar.

Seja glavnega odbora c. k. kmetijske družbe

dné 11. maja 1884

pod vodstvom g. barona Wurzbacha. Navzoči: tajnika namestnik gosp. Brus in odborniki: gg. Detelja, Goll, Jerič, Robič in Souvan.

Pri seji je navzoč tudi gosp. Karol Luckmann, družbeni zastopnik v železniškem svetu, ter poroča o svojih predlogih, katere misli staviti pri zborovanju železniškega sveta. On utemeljuje te svoje predloge, kakor je to tudi storil v kupčijski zbornici, katere zastopnik je tudi on in koder so bili njegovi predlogi enoglasno za prave spoznani. Gosp. Luckmann pravi,

če tudi on vse te predloge sme staviti samostojno, vendar se mu je zdelo potrebno, kupčijsko zbornico in kmetijsko družbo po njih mnenji vprašati, da potem svoje predloge tembolje povdarjati zamore.

Gosp. odbornik Robič poroča o moravski deželni postavi za komasacijo posestev, ki ima biti podlaga kranjski postavi o tej zadevi in v kateri se bode tudi obravnavalo v enketi, koju skliče deželna vlada. Poročilo in današnje razpravljanje o njim ima biti v dilo družbenim zastopnikom pri imenovanju enketi. — Gosp. poročevalec imenuje velike zapreke, ki jih bode imela vpeljava te postave na Kranjskem, omenja posebno razkosani stan zemljišč, veliko zadolženje, različnost zemlje in visoke stroške komasacije. Po daljšem razgovoru o posameznih paragrafi se seja sklene.

Tržne cene.

V Kranji, 26. maja 1884.

Na današnji trg je došlo 63 glav goveje živine in 40 prešičev.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hektol.	8	12	Ajda, hektol.	5	52
Rež,	5	20	Slama, 100 kil	2	—
Oves,	3	25	Seno, „ „	2	60
Turšica	6	17	Špeh, fr. kila	—	64
Ječmen	4	80	Živi prešiči, kila	—	—

Rudolfovo, 19. maja 1884.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hektol.	7	58	Ajda, hektol.	5	40
Rež,	6	18	Slama, 100 kil	2	—
Oves,	3	25	Seno, „ „	2	50
Turšica,	5	86	Špeh, fr. kila	—	62
Ječmen,	5	86	Prešiči, kila	—	41

V Ljubljani, 28. maja 1884.

Povprečna cena.

	Trg	Magaz.		Trg	Magaz.			
	gl.	kr.		gl.	kr.			
Pšenica, hektol.	7	96	8	30	Sur. maslo, kila	—	90	—
Rež	5	53	6	37	Jajca, jedno	—	2	—
Ječmen	4	87	5	30	Mleko, liter	—	8	—
Oves	3	25	3	18	Gov. meso, kila	—	64	—
Soršica	—	—	6	70	Telečje meso, „	—	64	—
Ajda	5	20	5	65	Prešič. meso, „	—	72	—
Proso	5	69	5	57	Koštrun	—	40	—
Koruza	5	40	5	56	Kuretina, jedna	—	42	—
Krompir, 100 kil	2	41	—	—	Golobje, jeden	—	18	—
Leča, hektoliter	9	—	—	—	Seno, 100 kil	2	5	—
Grah	9	—	—	—	Slama, „ „	1	87	—
Fižol	10	—	—	—	Drva, trde, sež.	7	—	—
Gov. mast, kila	94	—	—	—	„ mehke, „	4	50	—
Svinska mast	86	—	—	—	Vino, rud., 100 l.	—	24	—
Špeh, fr.	86	—	—	—	„ belo, „	—	20	—
„ prek.	74	—	—	—				